

A Fővárosi Ítéltábla a Temesi Adorján Váradi Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Heves Megyei Bíróság 1.G.20.323/2009/62. számú végzésével kijavított, 2011. december 8. napján kelt 1.G.20.323/2009/58. számú ítélete ellen az alperes részéről 59. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a Fővárosi Ítéltábla az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 240.000 (kettőszáznegyvenezer) forint + ÁFA összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A peres felek éveken keresztül üzleti kapcsolatban álltak egymással, a felperes festékanyagokat és hígítókat szállított a könnyűfém csomagolóeszközöket gyártó alperesnek. A „...” elnevezésű ételízesítő fémtubusának előállításához a GmbH-től beszerezett ... (...) megjelölésű piros színfestéket a felperes, a fehér alapzománc (tubuszománc) festéket egy másik cég szállította az alperesnek, aki 2009 júniusában az addig használt alapzománc festék helyett a ... megjelölésű fehér alapzománc festék használatára tért át.

A 2009. április elejétől augusztus közepéig terjedő időszakban szállított festékek, hígítók ellenértékéről 2009. június 5. és október 10. közötti esedékességgel kiállított, összesen 33.456,53 euró összegű felperesi számlák alapján az alperes 2009. október 6-án 1.605,74 eurót fizetett meg a felperesnek.

A „...” ételízesítőt gyártó, perben nem álló ... Zrt. mint megrendelő és az alperes, mint szállító 2009. július 8-i keltezéssel reklamációs jegyzőkönyvet vettek fel, amelyben egyebek mellett rögzítették, hogy a megrendelő 2009. július 1-jén jelentős „nem megfelelést”

tapasztalt a tubusok felhasználásakor; az alperes 2009. július 2-án meggyőződött a panaszról, a reklamációt jogosnak ismerte el, elsődleges véleménye szerint a kifogásolt hibát a piros színű festék okozta.

Az alperes 2009. július 16-án szóban, majd július 22-én írásban tájékoztatta a felperest arról, hogy az általa 2009. május 27-én szállított 40 kg mennyiségű ... (...) piros színfesték felhasználásával 2009. június 15. és június 30. között gyártott tubusok színezésének nem megfelelősége miatt a tubusok megrendelője 2009. július 2-án reklamációt jelentett be; egyúttal jelezte azt is, hogy igényt tart az ebből eredő kára megtérítésére.

A felperes 2009. augusztus 7-én kelt levelében közölte, nem fogadja el a reklamációt, mert nem áll a rendelkezésére adat arra, hogy a kifogás tárgyát képező 548.864 darab tubus gyártásának megkezdését megelőzően az alperes tesztelte-e a ... alapzománc, valamint a felperes által szállított színfesték együttalkalmazását, továbbá, hogy milyen gyártási technológiát alkalmazott; jelezte, hogy a reklamáció kivizsgálása érdekében megkereste a piros színfesték gyártóját.

A gyártó ... GmbH alperesi reklamáció tárgyában a kontrollminta felhasználásával folytatott vizsgálat eredményét rögzítő 2009. szeptember 14-én kelt vizsgálati jegyzőkönyve szerint a tubusokon tapasztalt jelentős felületi kopásokat nem a piros színfesték okozta, „a hibák mintázata tisztán a gyártósoron történt mechanikai behatásra mutat...”

A gyártó az alperes által rendelkezésére bocsátott festékminta felhasználásával 2009. októberében ismételt vizsgálatot végzett és a 2009. október 8-án kelt vizsgálati jegyzőkönyvben a korábbival azonos megállapításokat tett.

A felperes 2009. szeptember 17-én kelt levelében tájékoztatta az alperest a gyártói vizsgálat eredményéről, visszautasította a minőségi kifogását és kártérítési igényét, továbbá felszólította lejárt számlatartozása kifizetésére.

Az alperes 2009. szeptember 22-én kelt válaszlevelében a gyártás során folyamatosan végzett minőség-ellenőrzésre és a reklamációt követően általa folytatott próbagyártás eredményére hivatkozással közölte, hogy nem fogadja el a gyártó vizsgálatának a megállapításait; reklamációját és kártérítési igényét fenntartja - utóbbit 8.216.190 forint összegben -, egyúttal korábbi leveleiben foglaltakra utalva ismét felvetette, hogy közösen végezzenek próbagyártást.

A felperes 2009. szeptember 23-án kelt válaszlevelében közölte, a minőségi kifogás szempontjából csakis annak van jelentősége, hogy a festék a szállításkor megfelelt-e a gyártó minőség-tanúsításában foglaltaknak; a gyártó vizsgálata igazolta, hogy a festék nem volt hibás, ezért az alperesi reklamáció alaptalan, függetlenül attól, hogy a sérülés a gyártósoron következett be, vagy sem.

Az alperes 2009. szeptember 23-án kárigénye beszámítását célzó kompenzációs levelet küldött a felperesnek, aki 2009. szeptember 28-án a kárigényt elutasítva fenntartotta a számlakövetelését.

A felperes 2009. október 8-án előterjesztett, utóbb módosított keresetében a Ptk. 379. § (1) bekezdése alapján kérte az alperest 31.850,79 euró és annak 2009. szeptember 5-től 2011. május 31-ig évi 8,5 %, 2011. június 1-től a kifizetésig évi 9 % mértékű kamata megfizetésére kötelezni.

A kereseti előadás szerint a felperes által 2009. április 6. és augusztus 11. között leszállított termékek ellenértékéről összesen 33.465,53 euró összegben kiállított számlákat az alperes csak 1.605,74 euró erejéig fizette ki; pénzbeli szolgáltatása teljesítését nem tagadhatja meg a felperes által 2009 májusában szállított ... (...) színfesték hibájára hivatkozással, mert a kifogásolt hibák nem a felperes hibás teljesítésére, nem a színfesték hibájára vezethetők vissza. A színfesték a teljesítéskor megfelelt a gyártó minőség-tanúsításában foglaltaknak, amit az alperesi reklamációt követően a gyártónál folytatott vizsgálatok eredménye is bizonyít. A felperes távollétében folytatott, aggályos hitelességű alperesi próbagyártás nem alkalmas a kifogás szerinti hiba igazolására, annak bizonyítására, hogy a legyártott tubusokon tapasztalható festékkopást a felperes által szállított színfesték okozta, és abból sem lehet a hibás teljesítés tényére következtetni, hogy a gyártás során az alperes folyamatos minőség-ellenőrzést végzett. Hibás teljesítés hiányában az alperes megalapozatlanul tagadta meg a hibás teljesítésből eredő kártérítési igénye kompenzációjára hivatkozással a számlák kifizetését. Az alperes késedelmi kamatfizetési kötelezettsége a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján áll fenn, annak mértékére pedig a Ptk. 301/A. §-a az irányadó, figyelemmel azonban arra, hogy a fizetési kötelezettségének az alperes fizetési késedelme miatt eleget tenni nem tudó felperessel szemben a csatolt okiratokból megállapíthatóan 2009. szeptember 5-től 8,5 %, 2011. június 1-től pedig 9 % mértékű késedelmi kamatigényt érvényesített a gyártó, az alperest - a szerződösszegés miatti kártérítési felelősségére tekintettel - ugyanilyen mértékű kamatfizetési kötelezettség terheli a felperessel szemben.

Az alperes a kereset elutasítását kérte; nem vitatta, hogy a kereseti előadás szerinti összegben kiszámlázott árut átvette; 304,68 euro - a perbeli, általa hibásnak minősített 10 kg festék ára - és az Euribor szerinti kamatmértéket meghaladó igény kivételével a felperes követelését 8.133.558 forint erejéig elismerte. Ugyanakkor azt állította, hogy a felperes 2009. május 27-én nem megfelelő minőségű ... (...) színfestéket szállított, aminek következtében 9.381.510 forint kár érte az alperest. A felperesi hibás teljesítés tényét a 2009. július 15-i próbagyártásról készült jegyzőkönyv bizonyítja, melynek felperes távollétében történő megtartását az indokolta, hogy az alperes mielőbb eleget tudjon tenni a tubusok megrendelőjével szembeni kárenyhítési, szállítási kötelezettségének. A felperes ugyanakkor ezt követően nem kezdeményezett közös próbagyártást a hiba okának tisztázása érdekében. Az alperes szerint a színfesték gyártójának személyes érdekeltsége miatt az általa végzett kontrollvizsgálat eredménye aggályos, továbbá a 2009 májusában szállított színfesték hibáját támasztja alá az a körülmény is, hogy a felperes által korábban szállított színfesték felhasználásával gyártott termékeknél ilyen jellegű hiba nem merült fel.

Az alperes a hibás teljesítésből eredő kártérítési igényét a Ptk. 305., 318. és 296. §-ára alapítva 8.133.558 forint összegben - az elismert felperesi kereseti követelés erejéig - beszámítási kifogás útján érvényesítette, az ezt meghaladó 1.247.952 forint kártérítési követelése iránt viszontkeresetet terjesztett elő. A beszámítási kifogás és a viszontkereset alapjául megjelölt tubus színhiba okának vizsgálatára az alperes igazságügyi szakértő

kirendelését kérte, és a hibás teljesítés igazolására okirati és tanúbizonyítást is indítványozott.

A felperes a beszámítási kifogás és a viszontkereset jogalapi és összezszerűségi megalapozottságát egyaránt vitatta, azok elutasítását kérte. Állította, hogy szerződésszerűen teljesített, a gyártó minőségi tanúsítványának megfelelő minőségű színfestéket szállított; továbbá arra a nem vitás tényre is hivatkozott, hogy az alperes a perbeli hiba jelentkezését megelőzően néhány héttel egy új alap-zománcfesték alkalmazására tért át, amit először a perbeli tubusok gyártásakor használt fel. Felperes a beszámítási kifogás előterjesztésének jogszabályi feltételei fennálltát is vitatta, azt állítva, hogy az euróban megjelölt kereseti követelés és a beszámítási kifogás útján érvényesíteni kívánt alperesi forintkövetelés nem egynemű.

Az elsőfokú bíróság 2011. december 8-án meghozott - 1.G.20.323/2009/62. számú végzésével kijavított - 1.G.20.323/2009/58. számú ítéletével az alperest a felperes részére 31.850,79 euró és abból az ítéletben meghatározott egyes részösszegek után az ott megjelölt időpontoktól 2009. december 31-ig évi 1,313 %, továbbá 31.850,79 euró után 2010. január 1-től 2010. június 30-ig évi 0,994 %, ezt követően a kifizetésig minden 6 havi EURIBOR mértéknek megfelelő kamat, valamint 1.125.800 részperkötség megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a felperes keresetét, továbbá az alperes viszontkeresetét elutasította.

Az ítélet indokolása szerint a perben nem volt vitás, hogy a peres felek között a Ptk. 379. §-a szerinti szállítási szerződéses jogviszony állt fenn, továbbá az sem, hogy a felperes által leszállított festékek, hígítók keresettel követelt árát az alperes az esedékességkor nem fizette ki.

Az elsőfokú bíróság a perben kirendelt igazságügyi szakértő véleményét aggálytalannak találta és azt ítélezése alapjául elfogadva tényként állapította meg, hogy a felperes által szállított színnyomófesték nem rendelkezett olyan minőségi hibával, amely a tubusokon jelentkező sérüléseket okozhatta, a tubusok piros festékbevonatának kopási, horzsolási és egyéb károsodási hibáit nem a kifogásolt színnyomó festék hibája okozta. A bevonatrendszer károsodása nem vezethető vissza a színnyomófesték, illetőleg tubus-zománcfesték anyaghibájára, valamint azok összeférhetetlenségére sem.

Az elsőfokú bíróság az alperes gépészmérnök végzettségű szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványa teljesítésének mellőzését - amellet, hogy a kirendelt igazságügyi szakértő is rendelkezett a perbeli gyártó gépsor üzemeltetéséhez szükséges ismeretekkel - azzal indokolta, a perben nem abban a kérdésben kellett dönten, hogy mi okozta a tubusok horzsolási, kopási hibáit, hanem abban, hogy a hibákat a felperes által szállított színfesték minőségi hibája okozta, okozhatta-e, erre pedig a kirendelt igazságügyi szakértői vélemény egyértelmű választ adott.

Az elsőfokú bíróság az alperes nyomdaipari szakértő kirendelésére irányuló indítványát is mellőzte azzal, hogy az alperes által az igazságügyi szakértői véleménnyel kapcsolatos kifogások alátámasztására csatolt, az alperes műszaki igazgatója által készített véleményben foglaltak az igazságügyi szakértő véleményét nem tették aggályossá, ugyanígy az alapzománcfestéket gyártó cég vizsgálati eredménye sem.

Az elsőfokú bíróság a felperes hibás teljesítése bizonyítottsága hiányában az alperes beszámítási kifogását és viszontkeresetét megalapozatlannak találta, ezért elutasította, és az alperest a kereset szerinti töketartozás megfizetésére kötelezte.

A késedelmi kamat követelés vonatkozásában az elsőfokú bíróság az EURIBOR kamatmértéket meghaladóan a keresetet megalapozatlannak találta; álláspontja szerint a felperes keresetében - annak tartalma szerint - késedelmi kamatkövetelést érvényesített, függetlenül attól, hogy e körben az alperes késedelme folytán őt ért kárra is utalt. Figyelemmel arra, hogy a felperesi követelés euróban áll fenn, azután csak az EURIBOR-nak megfelelő mértékű késedelmi kamatra tarthat megalapozottan igényt, ezért ezt meghaladóan a késedelmi kamatkövetelést az elsőfokú bíróság elutasította.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását, a kereset elutasítását, a felperes viszontkeresete szerinti marasztalását kérte. A fellebbezés indokolása szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az alperesi kifogásokat figyelmen kívül hagyva a perben kirendelt igazságügyi szakértő véleményét ítélkezése alapjául elfogadta, annak ellenére, hogy az elsőfokú eljárás során részletesen rámutatott a szakértői vélemény azon ellentmondásaira, amelyek annak megalapozatlanságát bizonyítják, és amelyekre tekintettel nyomdaipari szakértőt kellett volna kirendelnie; fenntartotta ezen indítványát.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte; álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítás lefolytatásával a tényállást hiánytalanul feltárta, helytállóan helyezkedett arra az álláspontra, a per eldöntése szempontjából annak volt jelentősége, hogy a felperes hibásan teljesített-e, vagy sem. Az, hogy nem történt hibás teljesítés, a perben kirendelt igazságügyi szakértő aggálytalan szakvéleménye alapján megállapítható volt, így további bizonyítás szükségtelen.

Az alperes a jogorvoslati eljárás során hangsúlyozva, hogy az elsőfokú eljárásban kirendelt igazságügyi szakértő véleménye nem alkalmas annak kétséget kizáró megállapítására, hogy a felperes által szállított színfesték felhasználásával gyártott tubusokon tapasztalt meghibásodások és a színfesték hibája között nincs okozati összefüggés, prof. dr. ... nyomdaipari igazságügyi műszaki szakértő magánszakértői véleményét csatolta, továbbá az elsőfokú eljárásban kirendelt igazságügyi szakértő és a magánszakértő másodfokú eljárásban történő együttes meghallgatását indítványozta.

A felperes ellenezte további bizonyítás felvételét; a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdésében, 3. § (3) bekezdésében, 249. § (1) bekezdésében és 235. § (1) bekezdésében foglaltakra utalva elsősorban arra hivatkozott, nincs jogszabályi lehetőség a másodfokú eljárásban csatolt magánszakértői vélemény - melynek elkészítője nem is vegyész, továbbá érdektelennek sem tekinthető - figyelembevételére. Emellett a magánszakértői vélemény csak az alperes álláspontjaként értékelhető, továbbá feltételezéseken alapul; nem cáfolja, nem is érinti a perbeli igazságügyi szakértői vélemény azon megállapítását, hogy az alperes által gyártott tubusok esetén a felület szilárdságát nem a színfesték, hanem az ún. átizzadó alapzománccfesték adja, nem kétrétegű festékbevonatról, hanem gyakorlatilag egy egyrétegű „átizzadáson” tubuszománc bevonatról van szó, a színfestéknek nincs rétegvastagsága, csak a

színező erőt biztosítja. Nem érinti a magánszakértői vélemény az alapzománc és a színfesték összeférhetőségét, az együttes felhasználhatóság előzetes vizsgálatának az elmaradása az alperest terheli. A felperes véleménye szerint a magánszakértői vélemény alkalmatlan arra, hogy aggályossá tegye a perbeli igazságügyi szakértői vélemény azon megállapítását, hogy a perbeli tubusokon található sérülési nyomok, hibák nem hozhatók okozati összefüggésbe a felperes által szállított színfesték minőségével.

Az alperes vitatta bizonyítási indítványa elkésettségét; arra hivatkozott, nyomdaipari szakértő kirendelését az elsőfokú eljárás során kérte, nem feltételezte annak mellőzését, utóbbiról csak az ítélet kézhezvétele alapján értesült. Álláspontja szerint nem eshet a terhére, hogy a kirendelt igazságügyi szakértő sem próbagyártást, sem laborvizsgálatot nem végzett, illetőleg időközben a színfesték szavatosságának lejárt el is lehetetlenítette ezen bizonyítási eszközök igénybevételét. Álláspontja szerint a bizonyítás lehetőségeinek beszűkülése tette szükségessé olyan szakértő igénybevételét, aki a munkavédelmi és vegyész szakértelmen kívül a litográfia területén is szakmai kompetenciával rendelkezik, szakvélemény adására nyomdaipari szakértő alkalmas. Az általa felkért magánszakértő tudományos fokozata és iskolai végzettsége okán megfelelő a véleménynyilvánításra, továbbá - felperes állításával szemben - érdektelennek tekinthető. Kétségtelenül az idő múlása okán közvetlen bizonyítás helyett kizárásos alapon történő közvetett bizonyításra van csak lehetőség, melynek az általa becsatolt magánszakértői vélemény megfelel.

A magánszakértői vélemény az alapzománc és a színfesték együttes kémiai hatására azért nem tért ki, mert a kirendelt igazságügyi szakértő 2011. május 15-i szakértői véleménye tartalmazza azt a szakmai megállapítást, hogy az alperes által használt alapzománcfesték és a ... színnyomófesték együttes használata sem okozhatta a tubusokon látható sérülési hibahelyeket, mely megállapítással a magánszakértő egyetértett.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a kereset részbeni elutasítására vonatkozó rendelkezését nem érintette, tekintettel arra, hogy a határozat e körben - fellebbezés hiányában - a Pp. 228. § (3) bekezdése alapján jogerőre emelkedett.

Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a fellebbezéssel érintett körben a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, és abból helytálló jogi következtetésre jutott.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, az nem volt vitás a perben, hogy egyrészt a peres felek között a Ptk. 379. § (1) bekezdése szerint minősülő szállítási szerződés jött létre a keresetben megnevezett festékek és higítók felperesi szállítására, alperesi átvételére és kifizetésére, másrészt hogy a 2009. június 5-e és 2009. október 10-e közötti esedékességgel számlázott, mindösszesen 33.456,53 euró árú ellenérték csak részben, 1.605,74 euró erejéig nyert kielégítést, és a felperes ezen összegek különbözetére támasztott igényt.

Tekintettel arra, hogy az alperes a főkövetelést csak 304,68 euró - mely az általa hibásnak minősített 10 kg festék ára - erejéig tette vitássá, nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ezen nyilatkozatot a Pp. 163. § (2) bekezdése szerint értékelve a vitatott részen felüli vételár

követelést elismertnek tekintette, és a hibás teljesítésre alapított beszámítási kifogás és viszontkereset tekintetében folytatott le bizonyítást, annak terhét a Pp. 164. § (1) bekezdése helytálló alkalmazásával az alperesre telepítve.

Teljes körűen osztotta a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság azon álláspontját is, hogy az alperest a követelése jogalapja körében az általa kifogásolt színfesték hibájának, illetve annak bizonyítása terhelte, hogy azzal okozati összefüggésben az érvényesíteni kívánt kára keletkezett.

Ebből következően a színhiba fennálltát vagy hiányát kétségmentesen igazoló bizonyítás volt szükséges a jogvita elbírálásához, ezt meghaladó körben a bizonyítás akkor sem indokolt, ha annak végső eredménye a kifogásolt tubusok festékbevonatán mutatózó hibajelenség okának a feltárására nem vezet.

A kifogásolt színfesték minőségének a vizsgálatára az elsőfokú bíróság helytállóan a Pp. 177. § (1) bekezdése szerinti szakértői - vegyész igazságügyi szakértő kirendelésével történő - bizonyítást folytatott le, annak eredményét helyesen tekintette aggálytalannak és fogadta el döntése alapjául.

A kirendelt igazságügyi szakértő szakmai kompetenciája megfelelő volt, tekintve, hogy a jogvita elbírálása szempontjából releváns kérdések festéstechnikai (felületvédelmi), festékanyag kémiai tárgykörbe estek. A gyártógépsor üzemeltetéséhez szükséges hozzáértésére az igazságügyi szakértő egyértelműen nyilatkozott, kifejtve a próbaüzem mellőzhetőségére vonatkozó szakmai álláspontját is. Ezen szakértői nyilatkozatra, valamint a szükséges bizonyítás fent említett kereteire figyelemmel sem a gépész, sem a nyomdaipari szakértő mellőzése alappal nem volt kifogásolható.

A kirendelt igazságügyi szakértő a 40. sorszámú szakvéleményében egyértelműen nyilatkozott arra, hogy a felperes által szolgáltatott litográfiai színnyomó festék egy rendkívüli színező erejű, pigment színezék tartalmú, csekély kötőanyag tartalmú (csak a beszívódás alapján megtapadó, és ennek megfelelően dörzsálló) diszperzió. A perbeli tubusok felületén funkcionális rendeltetésű festékréteg képzésére közvetlenül nem alkalmas, csak az alapozó tubuszománc színezésére és átizzadáson színnyomás céljára, ezért nem kell olyan műszaki-minőségi jellemzőkkel rendelkeznie, mint a tubuszománc festéknek. Ugyanitt rögzítette az igazságügyi szakértő, hogy a színnyomó festéknek nincs olyan minőségi hibája, amely a tubus zománcréteg sérülését okozhatta volna, nem kétrétegű, hanem átizzadáson, gyakorlatilag egyrétegű festékbevonat-rendszer került alkalmazásra, melyen belül a színfestéknek nincs rétegvastagsága, csak a színező erőt biztosítja.

Ezen szakmai álláspontja további alátámasztásaként hivatkozott az igazságügyi szakértő a 47. sorszám alatti kiegészítő szakvéleményében arra, hogy a színnyomó festék hibája esetén nem lehetett volna 17,2 %-ban sem hibátlan tubust előállítani.

A színfesték minőségi hibájának a hiányára vonatkozó szakmai álláspontját az igazságügyi szakértő a 2011. október 20-i tárgyaláson történő meghallgatása során teljes egészében fenntartotta kifejtve, hogy a perbeli festék nem egy réteget képező festék, az feloldódik abban a vékony műgyanta rétegben, amelyet az alapzománc biztosít, így a perbeli hibajelenségek nem jelentkezhetek a színnyomó festék hibája következtében.

Ezen meghallgatása során a szakértő a tubuszmánc és a színfesték kellő egymásra hatására, a tubuszmánc festék megfelelő minőségére alapszakvéleményében tett szakmai álláspontját nem tartotta fenn; akként nyilatkozott, nem zárható ki az alapfesték minősége, illetőleg a két festék egymásra hatása, mint hiba ok. Az ezt cáfolandó, alperes által rendelkezésére bocsátott próbagyártási jegyzőkönyvek kapcsán kifogásolta, hogy azok nem egyértelműek, pontosan azokat az adatokat nem tartalmazzák konkrétan, amelyek alapján e körben kétségmentes következtetést lehetne levonni.

Ezen módosult szakértői véleménynyilvánításra figyelemmel alaptalanul rögzítette az elsőfokú bíróság az ítéletében azt, hogy a bevonatrendszer károsodása nem vezethető vissza a tubuszmánc festék anyaghibájára, illetőleg a színnyomó és zománcfesték összeférhetetlenségére - ennek kizártsága szakértői bizonyossággal megállapítást nem nyert - ez azonban az érdemi döntése helytállóságát nem rontja le.

A felperesi hibás teljesítés hiánya körében eltérő jogi következtetés levonására nem adott alapot az alperes által jogorvoslati eljárás során csatolt magánszakértői vélemény sem, melyben foglaltakat a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 235. § (1) bekezdése szerinti jogszabályi feltételek teljesülése hiányában érdemben vizsgálta, ugyanis az alperes az iratok szerint a nyomdaipari szakértő kirendelését már az elsőfokú eljárásban indítványozta, és annak mellőzése csak az elsőfokú ítélet ismeretében vált a számára bizonyossá, így a magánszakértő korábbi igénybevételének az elmulasztása a terhére nem eshet, a magánszakvélemény mellőzésére nem vezet.

Az alperes által csatolt magánszakértői véleményben foglaltak érdemi vizsgálatokor a Fővárosi Ítéltábla annak figyelembe vételével járt el, hogy az egységes bírói gyakorlat szerint a magánszakvélemény a fél előadása, amennyiben azonban rámutat az igazságügyi szakértői vélemény megállapításainak a hiányaira, ellentmondásosságára, illetőleg ésszerű indokokkal azt aggályossá teszi, bizonyítékkénti értékelése nem mellőzhető. A Pp. 3. § (5) bekezdéséből és a Pp. 206. § (1) bekezdéséből következően a magánszakvélemény egyes megállapításai bizonyítékként felhasználhatók; a bíróság szabadon mérlegelheti, hogy az egyes megállapításokat bizonyítékként mennyiben veszi figyelembe.

A dr. ... nyomdaipari igazságügyi szakértő által 2012. május 2-án készített magánszakértői vélemény a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint nem alkalmas az elsőfokú eljárás során eljáró igazságügyi szakértő releváns szakmai megállapításai aggályossá tételére.

A magánszakértő a 40. sorszámú alapszakvéleményt vizsgálta, a 47. sorszámú kiegészítő szakvéleményben rögzítettekre, a 2011. október 20-i szakértői meghallgatás során elhangzottakra nem tért ki.

Az alapszakvéleményt vitató álláspontját arra alapította, hogy az igazságügyi szakértő vizsgálat tartása nélkül vont le következtetést a színfesték minőségi hibájának a hiányára, azonban a magánszakértő nem fejt ki, hogy ez miért nem megengedett, nem tér ki arra, hogy az igazságügyi szakértő bevonórendszer jellegére, ezen belül a színfesték szerepére és vegyi tulajdonságaira tett perdöntő szakmai megállapításai mennyiben és mely okból tévesek.

Konkrét szakmai cáfolat hiányában az igazságügyi szakértő szakvélemény adása helyességéhez nyomatékos kétség nem fér, ezért a Fővárosi Ítéltábla az alperes szakértők

együttes meghallgatására vonatkozó indítványát szükségtelennek ítélte, valamint a korábban már részletezett okokból további bizonyítást nem látott indokoltnak, függetlenül attól, hogy sem közös próbagyártás, sem laborvizsgálat nem történt.

Megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy a hibás teljesítésre alapítottan igénnyel fellépő alperes sem a perindítást megelőzően, sem a per tartama alatt nem volt elzárva attól, hogy önállóan eljárjon a színfesték esetleges laboratóriumi bevizsgálása érdekében.

A perbeli színfestés hibájának kétségmentes bizonyítása hiánya okán helyesen döntött az elsőfokú bíróság a beszámítási kifogás és viszontkereset elutasításáról, alperes kereset szerinti marasztalásáról.

Tekintettel arra, hogy a fellebbezésben előadottak eltérő tényállás megállapítására, illetőleg érdemben eltérő jogi következtetés levonására nem adtak alapot, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - annak nem fellebbezett részét nem érintve - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperes jogorvoslati perköltsége megfizetésére, mely a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésében foglaltak figyelembe vételével, mérlegeléssel megállapított 240.000 forint + ÁFA összegű jogi képviseleti munkadíjból áll.

Budapest, 2013. január 15.

. Felker László s.k.,
a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s.k.,
előadó bíró

dr. Csányi Terézia Katalin s.k.,
bíró